

RIMSKOKATOLICKA FARNOST KRTINY
KOSTELY: KŘTINY - BUKOVINKA - BŘEZINA

POŘAD BOHOSLUŽEB 23. - 30. října 2016

NE 23.10.	30. NEDELE V MEZIDOBÍ <u>SBÍRKA</u> <u>NA MISIE</u> sv. Jana Kapištrána se letos liturgicky neslaví	7:30	KŘTINY	Za rodiče Kotulanovy a rodinu Hólovu	O. Lubomír 732 518 915
		9:00	BŘEZINA	Za živou a + rodinu Václavkovu, Sehnalovu a vnuka Michala a duše v očistci	O. Lubomír
		9:00	BUKOVINKA	Za Františka Čelonka, za živou a zemřelou rodinu Čelonkovu a Ondráčkovu	O. Jan 736 529 221
		10:30	KŘTINY	Za Josefa, Annu a Miroslava Bednářovy	O. Jan
		14:00	KŘTINY	Modlitba svatého růžence a pobožnost u soch. svatých Cyrila a Metoděje	
PO 24.10.	sv. Antonína Maria Klareta, Nina	7:30	KŘTINY	Za dar víry (od poutníků) 18:15 modlitby matek, modlitby otců	O. Jan
ÚT 25.10.	sv. Kryšpína, Beáta výročí záchranu Evropa u Poitiers 732	7:30 13:00	KŘTINY Křtiny	Za rodinu Nedomovu a Kučerovu	O. Jan
ST 26.10.	sv. Dimitrije Soluňského, dokončení překlada Písma, sv. Rustika, Erik	7:30	KŘTINY	Za farníky nebo poutníky	O. Lubomír 18:00 Babice
		16:00	BŘEZINA	Za poutníky z Pozořic	O. Jan
ČT 27.10.	sv. Frumencia, Šarlota/Zoe 14:30 - 30 os. z Bystr.n.P.	7:30	KŘTINY	Za farníky nebo poutníky	O. Lubomír
		10:00	SANTINI	Za farníky nebo poutníky	O. Lubomír
		18:00	BUKOVINKA	Za naši vlast a všechny, kdo za ni nesou odpovědnost a kdo za ni položili život	O. Jan
PÁ 28.10.	sv. Šimona a <u>Judy Tadeáše</u> , státní svátek	7:30	KŘTINY	Za farníky nebo poutníky	O. Lubomír
		18:00	KŘTINY	Za naši vlast a všechny, kdo za ni nesou odpovědnost a kdo za ni položili život	O. Jan
SO 29.10.	blah. Marie Restituty Kafkové, Silvie	7:30	KŘTINY	Za rodinu Nedomovu a Kučerovu	O. Jan
		19:30	KŘTINY	ODJEZD NA MODLITBU RŮŽENCE	VŠICHNI
NE 30.10.	31. NEDELE V MEZIDOBÍ „C“ – sv. Marcela, Tadeáš, ZMĚNA ČASU	7:30	KŘTINY	Za Aloise a Olgu Opletalovy, dvoje rodiče a duše v očistci	O. Lubomír
		10:30	KŘTINY	Za živou a + rodinu Střechovu a Hublovu	O. Jan
		9:00	BŘEZINA	Za Zdeňka Kučeru a rodiče Štouračovy a duše v očistci	O. Jan
		9:00	BUKOVINKA	Za rodiče Šenkovy a syna	O. Lubomír

OHLÁŠKY:

- 1 Pán Bůh zaplat' za vaše dary při dnešní sbírce na misie. I za modlitby, kterými ji podpoříme.
- 2 Dnes ve 14 hodin je společná modlitba svatého růžence a pobožnost u soch svatých Cyrila a Metoděje, protože 26.10. 883 na sv. Dimitrije Soluňského byl dokončen překlad Písma.
- 3 Svátky v týdnu .....
- 4 V sobotu v 19:30 .....

5] Příští neděle je 31. v mezidobí, mše svaté jako vždy, ale už podle zimního času, odpoledne v 15h pobožnosti na hřbitovech. Ti kdo z vážných důvodů nemohou navštívit hřbitovy mezi 1. a 8. listopadem, mohou získat odpustky pro zemřelé už při ní - za obvyklých podmínek: sv. zpověď, sv. přijímání a modlitba. Za 14 dní bude svatohubertská pouť.

6] Mše svaté:

Křtiny: Ranní mše sv. jsou v 7:30, večerní v pátek v 18:00 za vlast, v neděli ....

Březina: ve středu v 16 ..... a v neděli v 9 .....

Bukovinka: Bukovinka ve čtvrtek v 6 večer ... a v neděli v 9 ...

Zde (a na poutnických stránkách) najdete postupně promluvy ke všem 7 skutkům tělesného a duchovního milosrdenství:

Pomalů nám končí rok milosrdenství, a proto dnes: **2. skutek Dávat pít žíznivým**

I.)

Slovo Boží: Čtení ze svatého evangelia podle Jana (4,1-13)

Když se Pán dověděl, že farizeové uslyšeli, jak on získává a křtí více učedníků než Jan 2 ač Ježíš sám nekřtil, nýbrž jeho učedníci 3 opustil Judsko a odešel opět do Galileje. 4 Musel však projít Samařskem. 5 Na té cestě přišel k samařskému městu jménem Sychar, v blízkosti pole, jež dal Jákob svému synu Josefovi; 6 tam byla Jákobova studna. Ježíš, unaven cestou, usedl u té studny. Bylo kolem poledne. 7 Tu přichází samařská žena, aby načerpala vody. Ježíš jí řekne: „Dej mi pít!“ 8 Jeho učedníci odešli před tím do města, aby nakoupili něco k jídlu. 9 Samařská žena mu odpoví: „Jak ty jako Žid, můžeš chtít ode mne, Samařanky, abych ti dala napít?“ Židé se totiž se Samařany nestýkají. 10 Ježíš jí odpověděl: „Kdybys znala, co dává Bůh, a věděla, kdo ti říká, abys mu dala pít, požádala bys ty jeho, a on by ti dal vodu živou.“ 11 Žena mu řekla: „Pane, ani vědro nemáš a studna je hluboká, kde tedy vezmeš tu živou vodu? 12 Jsi snad větší než náš praotec Jákob, který nám tuto studnu dal? Sám z ní pil, stejně jako jeho synové i jeho stáda.“ 13 Ježíš jí odpověděl: „Každý, kdo pije tuto vodu, bude mít opět žízeň 14 Kdo by se však napil vody, kterou mu dám já, nebude žíznit navěky. Voda, kterou mu dám, stane se v něm pramenem, vyvěrajícím k životu věčnému.“

II.)

Následuje vlídný příběh ze strany 48 - Žíznivý pocestný, který se vůbec nechoval vlídně. Zapomněl na žízeň vnitřní. Slunce zapadlo a nastala noc. Nekonečnou planinou se plazil vlak jako obrovský skučící had. Jedno kupé sdílelo několik mužů, a jelikož zbývalo do cíle ještě mnoho hodin, rozhodli se zhasnout světlo a spát. Vlak pokračoval v cestě. Uplynuly minuty a cestující začínal přemáhat spánek. Na cestě už strávili mnoho hodin a byli unavení. Náhle se ozval hlas: „To mám ale strašlivou žízeň! To mám ale strašlivou žízeň!“ A tak stále dokola. Byl to jeden z cestujících, kteří si nepřestával na žízeň stěžovat a ostatním bránil v spánku. Jeho nářek byl tak usedavý a nepříjemný, až se jeden z cestujících zvedl, vyšel z kupé, přišel k umyvadlu a přinesl mu sklenici vody. Žíznivý muž ji dychtivě vypil. Všichni začali opět podřimovat. Znovu zhasli světlo. Uplynulo několik minut. Náhle se ozval tentýž hlas jako předtím: „To jsem měl ale strašlivou žízeň! To jsem měl ale strašlivou žízeň! To jsem rád, že jste mi dali trochu vody“ A druhí zase nemohli spát. Neměli vyschlo v ústech, ale žíznilo po tichu, které jim ten člověk sobecky ničil.

III.)

Na závěr úvaha benediktinského mnicha P. Anselma Grüna:

O vodu se začnou v současnosti svádět boje úpornější než kdy dřív. Už dnes jsme svědky toho, jak jedna země odvádí vodu jiné nebo jak využívá řeky jen pro sebe bez ohledu na sousední státy. Spravedlivé rozdělování a zároveň zajištění dostatečných zásob vody pro všechny lidi je prvořadou záležitostí světové politiky. Nesmíme vodní zdroje znečišťovat, ale je třeba nakládat s nimi velice pečlivě. Medicína už dávno zjistila, jak nesmírně důležitá je pro člověka zdravá voda. Zajistit trvale zdravou vodu pro všechny, to je úkol pro politiku a ekonomiku do budoucna.

Když jsem někde na návštěvě, často se mě ptají, jestli se nechci něčeho napít. Nabídnout druhému nápoj je důležitým znamením pohostinnosti. Po dlouhé jízdě autem mívám žízeň. Velice mě proto potěší, když mi někdo nabídne vodu. Také se mi často stává, že pořadatelé při přednášce nepomyslí na to, že by přednášející před vystoupením nebo po něm uvítal sklenici vody, aby se mu lépe mluvilo. Vnímám tak hostitelovu pozornost či naopak nepozornost. Dát hostu něčeho napít znamená důležitý projev přízně. Neuspokojuje se pouze fyziologická potřeba člověka, ale i jeho blízkosti a náklonnosti.

Když se dva lidé chtějí na něčem domluvit prostě jen spolu popovídat, pozve jeden druhého na skleničku vína. Při sklence vína se dobře hovoří. Hovor nezůstává jenom u suchých faktů. Brzy zajde víc do hloubky a partneři cítí, že je spojuje. Víno rozvazuje jazyk. Dovolíme si pak říci i to, co by nám šlo jinak jen těžko přes rty. Pozvat druhého na sklenku vína, ačkoli ho sotva známe, je důležitým znamením pohostinnosti. Ukazuji mu tím, že se o něho zajímám, že s ním rád vypiji sklenku vína a že bych s ním přitom rád probral podstatné věci. Zajímám se o něho. Zvu ho strávit společně čas a pohovořit o tom, čím žije.

Ježíš chápe žízeň vždycky jako obraz nejhlubší lidské touhy, zvláště když hovoří se samařskou ženou. Žízeň nelze dokonale uhasit jen ze strany člověka, nýbrž jedině tím, že do nás proudí Boží láska a stává se vnitřním zdrojem naší lásky - zdrojem nevysychajícím a naprosto nezávislým na lásce, které se nám dostává či nedostává od druhých lidí. V tradici křesťanství nám Ježíš předává svého Ducha, aby tento Duch lásky utišil naši žízeň. Nemusíme už pít palčivý ocet od lidí. Můžeme pít Ježíšovu lásku, která nás utiší i v nejhlubším nitru.